

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, at det var lidt forstemmende at høre hr. Per Stig Møllers mærkværdige mistænkeliggørelse af SF's motiver heroppefra for et øjeblik siden og hans fremhævelse af Sovjetunionens interesser.

Vi kunne aldrig finde på at gøre sådan noget, når hr. Per Stig Møller og udenrigsministeren varmt forsvarer de sovjetiske amfibiestyrker i Østersøen eller i hvert fald nægter at gøre noget for at få dem væk, og når udenrigsministeren forsvarer de sovjetiske atomvåbenbærende skibes ret til at sejle igennem vore stræder, selv om fredsbevægelsen og Greenpeace protesterer. Jeg synes, det er noget pjat.

Men jeg synes, det er imponerende, at hr. Per Stig Møller er så voldsomt optaget af, hvad Sovjetunionen mener og tænker om moderniseringsprogrammet. Jeg savnede kun én ting: Denne fokusering på Sovjetunionen tog i den grad magten fra den konservative ordfører, at vi ikke fik at vide, hvad Det Konservative Folkeparti mener. Er Det Konservative Folkeparti tilhænger eller modstander af den moderniseringsplan, som drøftes i NATO i øjeblikket? Det ville dog være interessant at vide, uanset at det naturligvis til enhver tid også er interessant at høre på hr. Per Stig Møllers betragtninger om, hvad Sovjetunionen måtte mene eller ikke mene eller foretage sig eller ikke foretage sig. Kan vi ikke få lidt at vide om, hvad Det Konservative Folkeparti mener om det spørgsmål, vi snakker om her i dag?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg beklager meget, at hr. Pelle Voigt åbenbart har hørt så meget på hr. Knud Lind, at han ikke kan høre længere.

Store dele af min tale drejede sig ikke om Sovjetunionens interesser i SF's forespørgsel her i dag. Den drejede sig om, hvilke interesser vi har i det kommende felt af konventionelle styrker og atomare styrker, og dér konstaterede jeg, at vi vil se på det i sammenhæng, og at vi ikke vil se på det løserevet; det er det svar, han kan få.

Hr. Pelle Voigt ved desuden godt, at vi prøver at se tingene i sammenhæng i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg, hvor vi på baggrund af

rapporter og undersøgelser vil sørge for, at der ikke kommer nogen hovsabelutninger i dette Ting, det er sikkerhedspolitik for alvorlig til. Men han kan jo læse referatet i Folketingstidende, for jeg vil ikke bruge Folketingets tid til at gentage hele min tale.

Jeg vil sige til hr. Knud Lind, at det egentlig er utroligt, at hr. Knud Lind diskuterer en dagsorden, som han åbenbart hverken har læst eller hørt. Han hæfter sig ved nogle avisomtaler af ting, der har været på vej, og ting, der er blevet overvejet. Sådan er det altid. Hvis han havde hørt efter, ville han have konstateret, at der er tale om, at nogle forskellige ønsker er sammenfattet, fordi de er rimelige og anskuet rimeligt af de parter, der har lavet en dagsorden. Det, han ikke kan finde i dagsordenen om, at det skal diskuteres videre i udvalget vedrørende dansk sikkerhedspolitik, står faktisk i dagsordenen, så jeg synes, at vi skulle gå videre i denne debat med det konkrete og ikke det fantasifulde.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Enhver, der har hørt, hvad hr. Per Stig Møller har sagt dels i sit svar til mig nu, dels i sit indlæg for lidt siden, vil konstatere, at på dette punkt har Det Konservative Folkeparti ikke nogen politik. Det er jo en interessant og løfterig situation, fordi den betyder, at Det Konservative Folkeparti ikke aner sine levende råd med hensyn til modernisering. Vi får at vide, at man skal se tingene i en større sammenhæng af konventionel og atomar nedrustning. Det var vi ikke i tvivl om at man skulle, hr. Per Stig Møller, men hvor længe har Det Konservative Folkepartis ordfører egentlig beskæftiget sig med det her for at nå frem til den opsigtsvækkende konklusion? Og hvornår har man tænkt sig at gå lidt videre i tankerækken og måske prøve at finde ud af, hvordan man fra konservativ side tænker sig at NATO's atomare slagstyrker i Vesteuropa skal sammensættes, og hvad det er for en påvirkning, vi skal udøve i alliancen? Hvis Det Konservative Folkeparti er i den situation nu, at man er nået dertil, at man tænker, at vi må udarbejde en eller anden form for politik, så er det et fremskridt; men er det ikke noget, man har ment i ganske lang tid, og hvornår kommer det næste gigantiske spring fremad?